

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3105228469
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3105228469.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa: C., zastúpeného J. proti odporcom: 1) H. a 2) I., o zaplatenie 16.353,86 Eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 4C/146/2008-137 zo dňa 13. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **m e n í** tak, že odporca 2) je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 8.145,30 Eur so 17,6 % ročným úrokom z omeškania od 06.10.1999 do zaplatenia.

Odporca 2) je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 2.752,13 Eur, do troch dní, na účet zástupcu navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom uložil odporkyni v 1. rade a odporcovi v 2. rade, aby spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 8.208,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 4.897,71 Eur od 01.10.1999 do zaplatenia s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 3.311,19 Eur od 06.10.1999 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že odporcovia na pojednávaní dňa 13.11.2014 svoj záväzok čo do dôvodu a výšky 8.208,90 Eur uznali, preto rozhodol podľa § 153a ods. 1 O.s.p. v časti týkajúcej sa sumy 8.208,90 Eur s príslušenstvom na základe uznania a vo zvyšnej časti v uplatnenej sume 8.145,30 Eur návrh zamietol z dôvodu, že navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody od odporcov 1) a 2), pričom len odporca v 2. rade bol uznaný za vinného, keďže spoločne s S. H., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, že dňa 21.09.1999 v spoločnosti právneho predchodcu navrhovateľa konali s vedomím, že za tovar nebude zaplatené, prevzali na objednávky firmy J. rôzne kalendára v hodnote 8.145,29 Eur, pričom faktúra č. XXXX, splatná 05.10.1999 nebola doposiaľ uhradená, čím vznikla farma Y. škoda v tejto výške. Vyslovil názor, že pokiaľ škodu vo výške 8.145,29 Eur nespôsobilá odporkyňa v 1. rade, nemôže byť za túto zodpovedná spoločne a nerozdielne spolu s odporcom v 2. rade. Za túto zodpovedá odporca v 2. rade s S. H., ktorý nie je účastníkom konania, preto z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane odporcov v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že prvostupňový súd nebol petitom žalobného návrhu viazaný a nemal návrh v časti prevyšujúcej sumu 8.208,90 Eur s príslušenstvom zamietnuť. V konaní bolo preukázané, že na páchaní trestnej činnosti sa podieľala odporkyňa v 1. rade spoločne s odporcom v 2. rade, ako aj S. H.. Podľa rozsudku Krajského

súdu Trnava, sp. zn. 2T/6/2013 skutok, špecifikovaný pod poradovým číslom 73, spáchal odporca v 2. rade spoločne s S. H., čím právnenému predchodcovi navrhovateľa vznikla škoda 8.145,30 Eur (245.385,- Sk). V konaní však bolo preukázané, že tovar objednávala práve odporkyňa v 1. rade napriek tomu, že vedela, že faktúry nebude môcť uhradiť. Odporca v 2. rade spoločne s S. H. následne tovar prevzali, faktúru neuhradili, čím právnenému predchodcovi navrhovateľa vznikla škoda. Žiadal, aby súd pripustil úpravu žalobného petitu a rozhodol, že odporkyňa v 1. rade a odporca v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 8.208,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 4.897,71 Eur od 01.10.1999 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 3.311,19 Eur od 06.10.1999 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň žiadal, aby súd odporcovi v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 8.145,30 Eur s prísl. Od odporcov 1), 2) uplatňoval trovy súdneho konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p., nariadil vo veci pojednávanie podľa § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým prvostupňový súd vo zvyšnej časti, t. j. nad sumu 8.208,90 Eur s príslušenstvom žalobný návrh zamietol a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý účastníkmi vo výroku, ktorým súd uložil odporkyňi v 1. rade a odporcovi v 2. rade, aby spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 8.208,90 Eur s príslušenstvom. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa proti odporcom v 1. a 2. rade na uloženie solidárnej povinnosti zaplatiť 8.145,30 Eur s prísl. zamietol. Zastával názor, že podľa trestného rozsudku je zrejmé, že škodu v tejto výške nespôsobil odporkyňa v 1. rade, ale odporca v 2. rade s S. H., ktorý nie je v danom konaní účastníkom konania, preto žalobný návrh z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane odporcov zamietol. Odvolací súd sa s týmto názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje.

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 2T/6/2003 zo dňa 21.11.2013 bol obžalovaný I. C. (odporca v 2. rade) uznaný za vinného, že (VI. skutok č. 73) dňa 21.09.1999 vo firme Y. spoločne s S. H., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, konajúc s vedomím, že za tovar nebude zaplataené, prevzali na objednávku firmy J. rôzne kalendáre v hodnote 245.385,- Sk, pričom faktúra č. XXXX, splatná 05.10.1999, nebola doposiaľ uhradená, čím vznikla firme Y. škoda za 245.385,- Sk, teda obžalovaný I. C. (v bode VI. 73) spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čím spáchal spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona pokračovací trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 01.01.2006 s tým, že u obžalovaného I. C. podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1T/65/1999. Ako vyplýva z odôvodnenia tohto rozsudku, krajský súd poškodených s uplatnením nároku na náhradu škody do konania nepripustil, a preto o nárokoch o na náhradu škody ani nerozhodoval.

Vychádzajúc z predmetného trestného rozsudku, odvolací súd dospel k zhodným skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, že za škodu, spôsobenú navrhovateľovi, resp. právnenému predchodcovi navrhovateľa vo výške 8.145,29 Eur zodpovedá odporca v 2. rade, a to spoločne a nerozdielne s S. H.. V zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal.

Ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka spoločne a nerozdielne.

Pokiaľ škodu spôsobí viac škodcov, tak ako je tomu v danom prípade, keď _____ za predmetnú škodu vo výške 8.145,29 Eur zodpovedá odporca v 2. rade spoločne s S. H., má v zmysle ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka poškodený právo domáhať sa celej náhrady škody od ktoréhokoľvek zo solidárne povinných zodpovedných osôb s tým, že jedna zo zodpovedných osôb sa nemôže zbaviť zodpovednosti poukázaním na to, že za škodu zodpovedá tiež iná osoba (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 25Cdo/2754/2010 zo dňa 29.08.2012).

Za daných okolností odvolací súd, na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa, dospel k záveru o zodpovednosti odporcu v 2. rade za škodu vo výške 8.145,30 Eur, preto zmenil rozsudok okresného súdu tak, že odporca v 2. rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 8.145,30 Eur so 17,6 % úrokom z omeškania od 06.10.1999 do zaplatenia, _____ a to v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného v čase omeškania odporcu 2).

Vzhľadom na konečné rozhodnutie vo veci je odporca v 2. rade v konaní procesne neúspešný, preto súd podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v prvostupňovom konaní predstavujú odmenu za úkon príprava a prevzatie veci, návrh na vydanie platobného rozkazu, t. j. 2 x po 474,68 Eur (v uplatnenej výške) z tarifnej hodnoty 16.353,86 Eur, 2 x režijný paušál 4,98 Eur, 1 úkon za podanie odvolania 237,34 Eur z tarifnej hodnoty 8.145,30 Eur + režijný paušál 8,39 Eur, 20 % DPH, spolu 1.446,06 Eur. Pokiaľ ide o odmenu za úkon príprava a prevzatie veci a úkon za návrh na vydanie platobného rozkazu, navrhovateľ žiadal odmenu za 1 úkon 2 x 237,34 Eur, t. j. 474,68 Eur, preto súd odmenu v tejto výške (474,68 Eur) priznal, hoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., platnej v čase podaného návrhu (25.10.2005) je odmena za 1 úkon 1.100 Eur. Z uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia odvolací súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy za oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia dňa 12.08.2013, nakoľko zmena právneho zastúpenia nie sú trovy účelne vynaložené a nemôžu ísť na ťarchu neúspešného účastníka. Rovnako nie je opodstatnený úkon ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní zo dňa 24.10.2014, ani 22.04.2015, tieto trovy nie sú účelne vynaložené. Odmena za ospravedlnenie účastníka z neúčasti na pojednávaní rovnako nemôžu ísť na ťarchu neúspešného účastníka. Popri odmene za trovy právneho zastúpenia v sume 1.446,06 Eur patrí navrhovateľovi aj náhrada za zaplatené súdne poplatky, a to z návrhu na začatie konania 24.630,- Sk (817,57 Eur) a súdny poplatok za odvolanie vo výške 488,50 Eur, celkom 2.752,13 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.